

Knjiga proroka Daniela - devedeset šesti

Trostruka primjena proročanstva: otkrivanje proročkog okvira za posljednje dane

Jeff Pippenger

2024-02-29

Okvir proročke poruke Williama Millera bile su dvije pustošne sile, poganstvo, a potom papinstvo, a okvir proročke poruke službe Future for America jesu tri pustošne sile: poganstvo, zatim papinstvo, a potom otpadnički protestantizam, pri čemu su sve na kraju istodobne. Primarni proročki ključ za Millerovo proročko razumijevanje bio je da je „svagdašnja žrtva” u knjizi proroka Danijela simbol poganstva, jer je time uspostavljena povezanost dviju pustošnih sila koje su postale njegovim okvirom proročkog razumijevanja. Primarni proročki ključ za proročko razumijevanje službe Future for America također je da je „svagdašnja žrtva” u knjizi proroka Danijela simbol poganstva, jer je povijesno ispunjenje poganstva uspostavilo slijed događaja u Danijelu jedanaest, redcima četrdeset i četrdeset i jedan, koji je postao okvirom proročkog razumijevanja službe Future for America.

Kao što je uvijek slučaj s novom svjetlošću, napredak istine zapečaćene u 1989. godini pri raspadu Sovjetskog Saveza bio je osporavan od mnogih različitih glasova. Otpor podignut protiv istine nepromjenjivo je proizvodio jasnije razumijevanje istine. U tim ranim prijemima protiv istine koja se nalazi u posljednjih šest redaka jedanaestog poglavlja Daniela, nekoliko proročkih pravila koja se nalaze u Bibliji bilo je prepoznato kao bitni dokaz koji podupire porast spoznaje do kojega je došlo kada je knjiga Daniela bila odpečaćena 1989. godine. Trenutačno razmatramo jedno od tih pravila, koje nazivamo „trostrukom primjenom proročanstva“.

Počeli smo promatrajući dvije trostruke primjene koje su na jednoj razini ista crta, ali su na drugoj razini različite. Prve dvije manifestacije Rima (poganski i papinski) uspostavljaju treću manifestaciju, Moderni Rim. Prve dvije manifestacije Babilona (Babel i Babilon) uspostavile su treću manifestaciju, Moderni Babilon. Moderni Rim jest zvijer iz Otkrivenja sedamnaest na kojoj Moderni Babilon jaše i nad kojom vlada. Oni su različiti koliko je kauboj različit od svojega konja, ali također međusobno čine duhovni blud, pa su na toj razini jedno. Postoje još dvije trostruke primjene proročanstva koje posjeduju sličan odnos.

Prva dva očitovanja Ilije (Ilija i Ivan Krstitelj) uspostavljaju trećega Iliju posljednjih dana. Uz to, prva dva glasnika koji pripremaju put Glasniku Saveza (Ivan Krstitelj i William Miller) uspostavljaju glasnika koji u posljednjim danima priprema put Glasniku Saveza. U tim dvjema linijama trostruke primjene proročanstva valja prepoznati tri važne točke.

Prva je točka da su stvarni povijesni predstavnici dviju linija trostruke primjene proročanstva u biti iste povijesne osobe, ali je njihova svrha u tim dvjema prikazima jasno različita. Druga je točka prepoznati u čemu se sastoji razlika između tih dviju usko povezanih trostrukih primjena proročanstva. Ta je razlika u tome što Ilija predstavlja vanjsko djelo u posljednjim danima, a

glasnik koji pripravlja put Glasniku Saveza predstavlja unutarnje djelo u posljednjim danima.

Treća točka koju valja zapaziti jest da Isus, kao Alfa i Omega, poistovjećuje trećega Iliju, a također i trećega glasnika koji pripravlja put, i s prvim i s posljednjim Ilijinim glasnikom, te s prvim i posljednjim glasnikom koji pripravlja put za Glasnika Saveza. Ilijin glasnik prvoga anđela i Ilijin glasnik trećega anđela sačinjavaju treće ispunjenje Ilije, a glasnik koji pripravlja put prikazan je kao glasnik pokretâ i prvoga i trećega anđela.

Prorok Ilija pruža prikaz sukoba posljednjih dana između Božjega naroda i trostrukoga saveza suvremenoga Rima u sukobu na gori Karmelu.

Gora Karmel nalazi se u sjevernom Izraelu, blizu sredozemne obale. Proteže se otprilike od sjeverozapada prema jugoistoku i tvori istaknut planinski greben koji se pruža oko 39 milja (63 kilometra). Megidska dolina, poznata i kao Jizreelska dolina, nalazi se jugoistočno od gore Karmela. Gora Karmel i Megidska dolina razmjerno su blizu jedna drugoj u pogledu udaljenosti. Udaljenost između njih, zračnom linijom, iznosi približno 20 do 25 milja (32 do 40 kilometara). Zapadno od gore Karmela nalazi se Sredozemno more, a istočno od Megidske doline i Jizreelske doline nalazi se Galilejsko more, poznato i kao Tiberijadsko jezero ili Kineretsko jezero.

U Otkrivenju bitka kod Armagedona poistovjećuje se s dolinom Megido, a nadahnuće nije željelo da proučavatelji proročanstava vjeruju kako knjiga Otkrivenja svoju poruku iznosi u doslovnim okvirima; stoga je, kada je Armagedon (Megido) označilo kao Armagedon, upotrijebilo riječ „har“, koja znači gora, kako bi jasno dalo do znanja da je ta bitka duhovni prikaz završne bitke na koju zmaj, zvijer i lažni prorok vode svijet.

Poistovjećujući Megido s Armagedonom, Ivan je osigurao da se ono ne razumije kao doslovna zemljopisna lokacija, jer je Megido dolina i nema planina. U neposrednoj blizini nalazi se gora Karmel, gdje se dogodio Ilijin sukob s Ahabom i prorocima Izebele; stoga su i Megido i gora Karmel prikazi završne bitke Armagedona.

Kad biste nacrtali trokut s Jeruzalemom, gorom Karmel i dolinom Megido, Jeruzalem bi se nalazio na jugoistočnom kutu toga trokuta, s gorom Karmel na sjeverozapadu i dolinom Megido na sjeveroistoku. Područje koje simbolično predstavlja bitku kod Armagedona omeđeno je dvama morima, a kralj sa sjevera (bludnica Suvremenoga Babilona) dolazi svome kraju između mora i slavne svete gore. I u to se vrijeme završava ljudsko vrijeme kušnje.

Ali će ga uznemiriti glasovi s istoka i sa sjevera; stoga će izaći s velikim gnjevom da uništi i sasvim istrijebi mnoge. I razapet će šatore svoje palače između mora na slavnoj svetoj gori; ali će doći svome svršetku, i nitko mu neće pomoći. I u ono će vrijeme ustati Mihael, veliki knez koji stoji za sinove tvoga naroda; i nastat će vrijeme tjeskobe kakve nije bilo otkako postoji narod pa do toga vremena; i u ono će vrijeme tvoj narod biti izbavljen, svaki koji se nađe zapisan u knjizi. Daniel 11,44–12,1.

Trostruka primjena Ilije predstavlja vanjsko suočavanje Božjeg naroda sa kraljem sjevera, koji je glava trostrukog saveza zmaja, Zvijeri i lažnog proroka, koji vodi svijet u Armagedon. Ilijina tri neprijatelja, koji su predočavali trostruki savez, bili su Ahab, koji je bio kralj deset sjevernih

plemena i predstavljao deset kraljeva iz Otkrivenja sedamnaest, koji čine blud s bludnicom Babilona i koji se slažu da joj predaju svoje kraljevstvo za „jedan sat“, što je „čas“ krize zakona o nedjelji. Bludnicu Babilona predstavljala je Izebela, a Izelbelini Baalovi proroci i svećenici gaja predstavljaju lažnog proroka.

Kriza nedjeljnoga zakona započinje uskoro nadolazećim nedjeljnim zakonom u Sjedinjenim Državama i završava kada Mihovil ustane. Kada taj nedjeljni zakon stigne, drugi glas iz osamnaestoga poglavlja Otkrivenja poziva drugo Božje stado da izađe iz Babilona. Razdoblje od poziva na izlazak iz Babilona do završetka vremena milosti razdoblje je suda nad bludnicom Babilona. To je također razdoblje u kojemu se Duh Sveti izlijeva bez mjere. To je „sat“ u kojemu deset kraljeva pristaje suvladati s bludnicom Tira, koja više nije zaboravljena. To je „sat“ velikoga „potresa“ iz jedanaestoga poglavlja Otkrivenja, kada sto četrdeset i četiri tisuće bivaju podignuti kao stijeg.

I kraljevi zemaljski, koji su s njom blud činili i raskošno živjeli, plakat će i naricati za njom kad ugledaju dim njezina spaljenja, stojeći izdaleka od straha pred njezinom mukom, govoreći: Jao, jao, grade veliki, Babilone, grade silni! Jer u jedan čas dođe sud tvoj. Otkrivenje 18:9, 10.

Kao što je Ivan prepoznao Megido kao goru („har“) Megida kako bi označio duhovnu, a ne doslovnu istinu, tako se i sud nad bludnicom Babilona i Tirom označuje kao da se događa tijekom „sata“, a također i u „dan“.

Stoga će u jedan dan doći njezine pošasti: smrt, i tuga, i glad; i bit će sasvim spaljena ognjem; jer je silan Gospodin Bog koji joj sudi. Otkrivenje 18,8.

Nakon 22. listopada 1844. proročko se vrijeme više ne smije primjenjivati proročki te se stoga sud nad papinskom vlašću prikazuje kao da nastupa u „satu“, a također i u „danu“. „Sat“ njezina suda jest proročko razdoblje od zakona o nedjelji u Sjedinjenim Državama do zatvaranja vremena milosti. Važno je označiti to razdoblje pri razmatranju Ilije posljednjih dana, jer Ilijina bitka na gori Karmelu slijedi nakon unutarnje kušnje Božjega naroda posljednjih dana, a razdoblje kušnje i za crkvu i za svijet ima iste proročke početke i završetke.

Dva glasa iz osamnaestog poglavlja Otkrivenja predstavljaju dva različita poziva upućena dvjema crkvama. Prva crkva jest sto četrdeset i četiri tisuće iz sedmoga poglavlja Otkrivenja, a druga crkva koja je pozvana jest veliko mnoštvo iz sedmoga poglavlja Otkrivenja. Poziv upućen sto četrdeset i četiri tisuće objavljuje se dok se Duh Sveti izlijeva u mjeri, a poziv upućen velikomu mnoštvu objavljuje se kada se Duh Sveti izlijeva bez mjere.

„Prorok kaže: ‘Vidjeh drugoga anđela gdje silazi s neba, koji ima veliku vlast; i zemlja se rasvijetli od njegove slave. I povika snažno jakim glasom govoreći: Pade, pade Babilon veliki, i postade prebivalište đavola’“ (Otkrivenje 18,1.2). To je ista poruka koja je dana po drugom anđelu. Babilon pade, „jer je sve narode napojio vinom gnjeva bluda svojega“ (Otkrivenje 14,8). Što je to vino? — Njezini lažni nauci. Dala je svijetu lažnu subotu umjesto subote četvrte zapovijedi te je ponovila laž koju je Sotona najprije rekao Evi u Edenu — o naravno besmrtnosti duše. Mnoge srodne zablude proširila je nadaleko i naširoko, „učeci kao nauke zapovijedi ljudske“ (Matej 15,9).

„Kad je Isus započeo svoju javnu službu, očistio je Hram od njegova svetogrđem oskvrnjenog stanja. Među posljednjim djelima Njegove službe bilo je drugo čišćenje Hrama. Tako su i u posljednjem djelu opomene svijetu upućena dva različita poziva crkvama. Vijest drugoga anđela glasi: ‘Pade, pade Babilon, grad veliki, jer vinom gnjeva bluda svojega napoji sve narode’ (Otkrivenje 14,8). A u glasnom poklicu vijesti trećega anđela čuje se glas s neba kako govori: ‘Izidite iz nje, narode moj, da ne budete dionici njezinih grijeha i da ne primite od njezinih zala. Jer grijesi njezini dopriješe do neba, i Bog se spomenu njezinih nepravdi’ (Otkrivenje 18,4.5).” Selected Messages, knjiga 2, 118.

Moćni anđeo sišao je u ispunjenju osamnaestoga poglavlja Otkrivenja, kada su velike zgrade New Yorka bile oborene 11. rujna 2001., s dolaskom „istočnog vjetra” islama. Tada je povikao „silno jakim glasom govoreći: Pade, pade Babilon veliki i postade prebivalište đavola.” A zatim se u četvrtom retku „čuje drugi glas s neba kako govori: ‘Izađite iz nje, narode moj.’” Ta su dva glasa „dva zasebna poziva upućena crkvama.” Dvije zasebne Božje crkve u posljednjim danima prepoznaju se kao sto četrdeset i četiri tisuće i veliko mnoštvo.

Razdoblje kušnje za sto četrdeset i četiri tisuće započinje islamom trećega Jaoa, koji Izaija prepoznaje kao „dan istočnoga vjetra“. To razdoblje kušnje završava uskoro dolazećim nedjeljnim zakonom u Sjedinjenim Državama i nametanjem žiga Zvijeri. Zvijer je krivotvoreni kralj sjevera, glava suvremenoga Babilona. Babilon je lav u sedmom poglavlju Daniela, a neposlušni prorok iz Jude, koji predstavlja laodicejski adventizam, umire u razdoblju koje započinje „magarcem“ islama (11. rujna 2001.) i završava „lavom“ (suvremeni Babilon).

U vremenskom razdoblju koje je predstavljeno kao „grob” neposlušnog proroka laodicejskog adventizma, odmjerava se kasna kiša, dok se Crkvi sto četrdeset i četiri tisuće upućuje poseban poziv. Kada to razdoblje završi, u „sat” „velikoga potresa”, koji predstavlja nedjeljni zakon u Sjedinjenim Državama, nastupa razdoblje drugoga glasa iz Otkrivenja osamnaest, s uvođenjem žiga zvijeri, koji je žig kralja sjevera. U isto se vrijeme islam trećega Jao koristi kako bi donio progresivni, sve snažniji sud nad otpalim svijetom. Poruka koju tijekom toga drugoga posebnog poziva Crkvi „velikoga mnoštva” proglašava „zastava” sto četrdeset i četiri tisuće prepoznaje „žig” „kralja sjevera” i ulogu islama trećega Jao, predstavljenoga kao „sinovi istoka”.

Vijest koja razjaruje papinsku silu u četrdeset i četvrtom retku jedanaestog poglavlja Daniela, i vijest koja pokreće konačno papinsko krvoproliće, prikazana je kao „glasovi s istoka” (islam) i „sa sjevera” (žig zvijeri). U tom razdoblju, kao i u prethodnom razdoblju, islam „istočnoga vjetra” donosi sud nad Sjedinjenim Američkim Državama kako bi započelo to razdoblje, a razdoblje završava kada kralj sjevera dođe svojemu kraju, „između mora i slavne svete gore”, u dolini Megida i na gori Karmelu.

Razdoblje suda nad suvremenim Babilonom, koje predstavlja njezinu samrtnu postelju (grob), započinje simbolom istoka i završava simbolom sjevera, upravo kao što je samrtna postelja neposlušnog laodicejskog proroka završila u prvom jasnom pozivu crkvama. Grob (samrtna postelja) u kojem su pokopani i lažljivi prorok iz Betela i neposlušni prorok iz Jude prikazan je između „magarca” i „lava”.

Ilija predstavlja Božji narod posljednjih dana koji se suočio s trostrukim neprijateljem, prikazanim u Ahabu, Izebeli i Izebelinim prorocima. Izebela je simbol papinske vlasti u četvrtoj crkvi, Tijatiri, a njezini proroci na Karmelu bili su predstavljeni Baalovim prorocima i svećenicima luga. Baal predstavlja muško božanstvo, a svećenici luga predstavljali su Aštarotu, žensko božanstvo; stoga su Izebelini lažni proroci bili sastavljeni od muškaraca i žena, predstavljajući spoj Crkve i Države, koji je u knjizi Otkrivenja prikazan slikom Zvijeri.

Sjedinjene Države prve podižu sliku zvijeri u Sjedinjenim Državama, a potom i u svijetu, i Sjedinjene Države su lažni prorok trostrukoga saveza. Ahab, kralj deset plemena, predstavlja deset kraljeva iz Otkrivenja sedamnaest, to jest zmaja, a Jezabela je zvijer. Ilija je bio u sukobu s trostrukim savezom modernoga Babilona na gori Karmelu, gdje bludnica Babilona dolazi svome kraju, a nema nikoga da joj pomogne. Trostruka primjena Ilije predstavlja vanjski sukob koji se podiže protiv Božjega naroda posljednjih dana, a Ilija predstavlja proroka koji je u izravnom sukobu s tim trima silama.

Važan element Ilijine priče jest „kiša“, koja predstavlja poznu kišu izlivanu u povijesti sukoba. U razdoblju koje vodi do sukoba na gori Karmelu, Ilija je jasno izjavio da neće biti kiše osim na njegovu riječ. Razdoblje koje prethodi „času“ Jezabelina suda jest razdoblje predstavljeno prvim određenim „glasom“ danim crkvama. Taj je „glas“ došao 11. rujna 2001., a u tom je razdoblju „kiša“ bila samo „mjerena“, i u tom su razdoblju postojale dvije suparničke poruke pozne kiše koje su bile uključene u Habakukovu raspravu. Jedna je bila krivotvorena poruka plakanja za Tamuzom, koja je predstavljala „poruku mira i sigurnosti“, a druga je bila istinita poruka trećeg Jaoa islama.

Istinska poruka o „kasnoj kiši“ bila je utemeljena na ulozi islama trećega Jaoa. Ta je poruka potekla iz jednoga izvora (a to je bio Future for America), a dvije su se poruke nadmetale za prevlast sve dok povijest nije potvrdila valjanost istinske poruke te također potvrdila ludost poruke o „miru i sigurnosti“ u ovakvu vremenu kao što je ovo.

„Danielova i Ivanova proročanstva treba razumjeti. Ona tumače jedno drugo. Ona svijetu daju istine koje bi svatko trebao razumjeti. Ta proročanstva trebaju biti svjedočanstvo u svijetu. Svojim ispunjenjem u ovim posljednjim danima sama će se objasniti.“ Kress Collection, 105.

Prvo ispunjenje Ilije u trostrukoj primjeni Ilije potvrđeno je po drugom Iliji, kojega je Isus poistovjetio s Ivanom Krstiteljem. Zajedno ta dva svjedoka utvrđuju trećega Iliju.

I kad oni odoše, Isus počeo govoriti mnoštvu o Ivanu: Što ste izišli u pustinju vidjeti? Trsku koju vjetar ljuđa? Ali što ste izišli vidjeti? Čovjeka odjevena u meke haljine? Evo, oni koji nose meku odjeću nalaze se u kraljevskim dvorovima. Ali što ste izišli vidjeti? Proroka? Da, kažem vam, i više nego proroka. Jer ovo je onaj za koga je pisano: Evo, šaljem glasnika svojega pred licem tvojim, koji će pripremiti put tvoj pred tobom. Zaista, kažem vam, među onima što su rođeni od žena nije ustao veći od Ivana Krstitelja; ipak, najmanji u kraljevstvu nebeskom veći je od njega. A od dana Ivana Krstitelja pa do sada kraljevstvo nebesko silu trpi, i silnici ga osvajaju. Jer svi proroci i Zakon prorokovali su do Ivana. I ako hoćete primiti, on je Ilija koji je imao doći. Tko ima uši da čuje, neka čuje. Matej 11,7–15.

Ovu ćemo studiju nastaviti u sljedećem članku.

„Danas, u duhu i sili Ilijinoj i Ivana Krstitelja, glasnici koje je Bog odredio skreću pozornost svijeta određenog za sud na svečane događaje koji će se uskoro zbiti u vezi s posljednjim časovima vremena milosti i pojavom Krista Isusa kao Kralja nad kraljevima i Gospodara nad gospodarima. Uskoro će svakomu čovjeku biti suđeno za djela učinjena u tijelu. Došao je čas Božjega suda, i na članovima Njegove Crkve na zemlji počiva svečana odgovornost da opomenu one koji stoje, takoreći, na samome rubu vječne propasti. Svakom ljudskom biću u cijelome svijetu koje bude htjelo poslušati moraju jasno biti izložena načela o kojima je riječ u velikom sukobu koji se vodi, načela o kojima ovise sudbine cijeloga čovječanstva.”

„U ovim posljednjim časovima vremena milosti za sinove ljudske, kada će sudbina svake duše vrlo brzo biti odlučena, Gospodar neba i zemlje očekuje od svoje crkve da se probudi na djelovanje kao nikada prije. One koji su u Kristu oslobođeni spoznajom dragocjene istine, Gospodin Isus smatra svojim izabranicima, povlaštenima iznad svih drugih ljudi na licu zemlje; i On računa na njih da objavljuju hvale Onoga koji ih je pozvao iz tame u svoju čudesnu svjetlost. Blagoslovi koji se tako obilno izlijevaju trebaju se prenositi drugima. Radosna vijest spasenja treba doprijeti do svakog naroda, plemena, jezika i puka.”

„U viđenjima proroka iz davnine Gospodin slave bio je prikazan kako izliva osobitu svjetlost na svoju crkvu u danima tame i nevjere koji prethode Njegovu drugom dolasku. Kao Sunce pravednosti, trebao je obasjati svoju crkvu, ‘sa zdravljem na zrakama svojim’. Malahija 4:2. A od svakoga istinskog učenika trebao se širiti utjecaj za život, hrabrost, spremnost na pomoć i pravo iscjeljenje.”

„Kristov dolazak zbit će se u najmračnijem razdoblju povijesti ove zemlje. Noini i Lotovi dani predložuju stanje svijeta neposredno prije dolaska Sina Čovječjega. Sveto pismo, upućujući unaprijed na to vrijeme, objavljuje da će Sotona djelovati sa svom silom i „sa svakom prijevarom nepravde“. 2 Solunjanima 2,9.10. Njegovo se djelovanje jasno otkriva u brzo rastućoj tami, u mnogobrojnim zabludama, krivovjerjima i obmanama ovih posljednjih dana. Sotona ne samo da odvodi svijet u ropstvo, nego njegove prijevare prožimaju i crkve koje ispovijedaju našega Gospodina Isusa Krista. Veliki otpad razvit će se u tamu duboku poput ponoći. Za Božji narod to će biti noć kušnje, noć plača, noć progonstva radi istine. Ali iz te noći tame zasjat će Božje svjetlo.“ Proroci i kraljevi, 716, 717.